

at dette er, som det er nu i Arbejdsløshedsfonden. Ja, noget lignende er det, men jeg synes dog, der er en Skærpelse, thi de sidste 10 Aar har været Kriseaar, og derfor er der ikke Tvivl om, at Ledighedsprocenten i disse 10 Aar er meget høj indenfor Kasserne. Men selv om Reglerne nu er de samme, maa man dog erindre, at disse Krisekasser oprettes med et væsentligt Indskud af Arbejderne selv, og det forekommer mig derfor ganske urimeligt at foretage de Indskrænkninger, der her er Tale om. Den væsentligste Indskrænkning er den, at der sættes et Maksimum af 70 Dage aarligt. Efter de nugældende Regler kan en arbejdsløs faa ekstraordinær Hjælp i det samme Antal Dage, som han faar ordinær Hjælp, og den her foreslaaede Indskrænkning vil for manges Vedkommende betyde, at det Antal af Dage, for hvilke der kan ydes ekstraordinær Hjælp, bliver halveret.

Saa er der den af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen omtalte Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder, hvor det nu fastslaas, at der i alle Forhold skal ske en Nedsættelse paa 15 pCt. Det har jo været en Forudsætning ved alt Nødhjælpsarbejde, at der skulde være en Fordel ved at have Arbejdet. Nu spørger jeg, om man er sikker paa, at man, hvis en Arbejder skal arbejde paa nedsat Tid og alligevel afgive 15 pCt. af sin indtjente Løn, fortsat er i Stand til at opretholde det Princip, at der skal være Fordel ved at arbejde. Det var i alt Fald en af de Ting, der gjorde, at vi i sin Tid tiltraadte Forliget om Nødhjælpsarbejde, at der kunde arbejdes paa nedsat Arbejdstid uden Nedsættelse i Lønningerne. Nu vil man altsaa gennemføre, at selv om der er nedsat Arbejdstid, skal der ske Nedsættelse i Lønningen. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var saa forsigtig at sige, at det var naturligvis ikke, fordi man vilde være Løntrykker. Ja, det er muligt, at det ærede Medlem ikke opfatter det saadan, men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at ude omkring hos dem, der skal beskæftiges ved Arbejdet, er der ingen Tvivl om Formaalet med at bringe deres Lønninger 15 pCt. ned under de overenskomstmæssige.

Under Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejde har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stillet et Forslag, der gaar ud paa, at det Tilskud, der kan ydes til Nødhjælpsarbejde, kan omsættes i en fast Sum, og derefter kan Kommunen selv bestemme, under hvilke Forhold den ønsker dette Arbejde udført. Denne Bestemmelse tager Sigte paa at undgaa, at Nødhjælpsarbejde bliver dyrere end almindeligt Arbejde. Det er jo rigtigt, at

de, der har praktiseret Nødhjælpsarbejde, ikke har været saa forfærdelig glade ved det, for som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde: den paagældende Arbejder maa være interesseret i at søge hen et andet Sted. Ja, det kan man naturligvis sige, men er Forholdet ikke det, at de, der skal have det paagældende Arbejde udført, er interesserede i at vide, hvilken og hvorledes den Arbejdskraft er, man har til Raadighed? Jeg kan da ogsaa nævne, at ude i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har Raadmand Sørensen, som er Formand for Teknisk Udvalg og Medlem af det konservative Parti, erklæret, at Frederiksberg Kommune havde ikke Raad til at udføre Nødhjælpsarbejde, ud fra dette, at Nødhjælpsarbejde i Almindelighed blev dyrere end Arbejde under tariffmæssige Betingelser, hvor man ved, hvilken og hvorledes den Arbejdskraft er, man har til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var dernæst inde paa de meget store Beløb, der var udbetalt i Understøttelse, og gjorde her opmærksom paa, hvor stort et Tilskud der var ydet fra Stats-, Kommune- og Arbejdsgiverside. Det ærede Medlem gjorde her det, at han tog den ekstraordinære Understøttelse med i sine Beregninger, men efter Lovforslaget falder jo den ekstraordinære Hjælp væk, og derfor maa man regne med, at der, naar Arbejderne, hvis Bidrag har været i fortsat Stigning i de seneste Aar, skal udrede de Beløb, som Fonden hidtil har udredet, og som man nu søger at faa de saakaldte Krisekasser til at overtage, skal et meget artigt Kontingent til, og det er i alt Fald givet, at de Kontingenter, som betales — Arbejdsmændene betaler 1 Kr. 95 Ø. om Ugen, Smedene 2 Kr. 65 Ø. og Kvindeligt Arbejderforbund 1 Kr. og 50 Ø. —, i Forvejen er saa store, at man ikke med Rimelighed kan vælte større Byrder over paa de paagældende.

Jeg kan da sige, at med Loven af 1924 følte vi os ikke tilfredse, men vi gik med til det Forlig ud fra den Forudsætning, at man fra de øvrige Partiers Side var enig i — og det blev ogsaa udtalt —, at nu maatte der være Ro om Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Allerede nu har Venstre ment det nødvendigt at skabe Uro om Arbejdsløshedsspørgsmaalet. I en Krisetid, hvor der er 60 000—70 000 danske Arbejdere, der er arbejdsløse, giver man sig til at foretage saa væsentlige Indskrænkninger i og saa væsentlige Nedsættelser af Understøttelserne, at det er mig ubegribeligt, at man kan tænke sig, at Arbejderne selv skulde kunne overtage denne